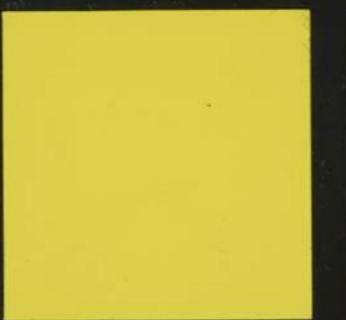
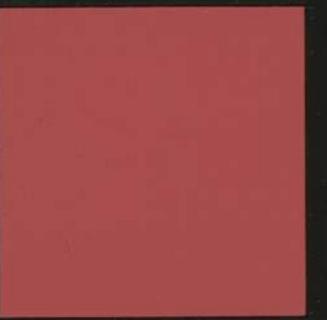
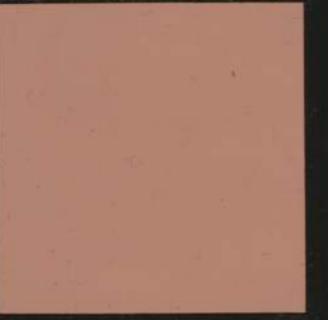

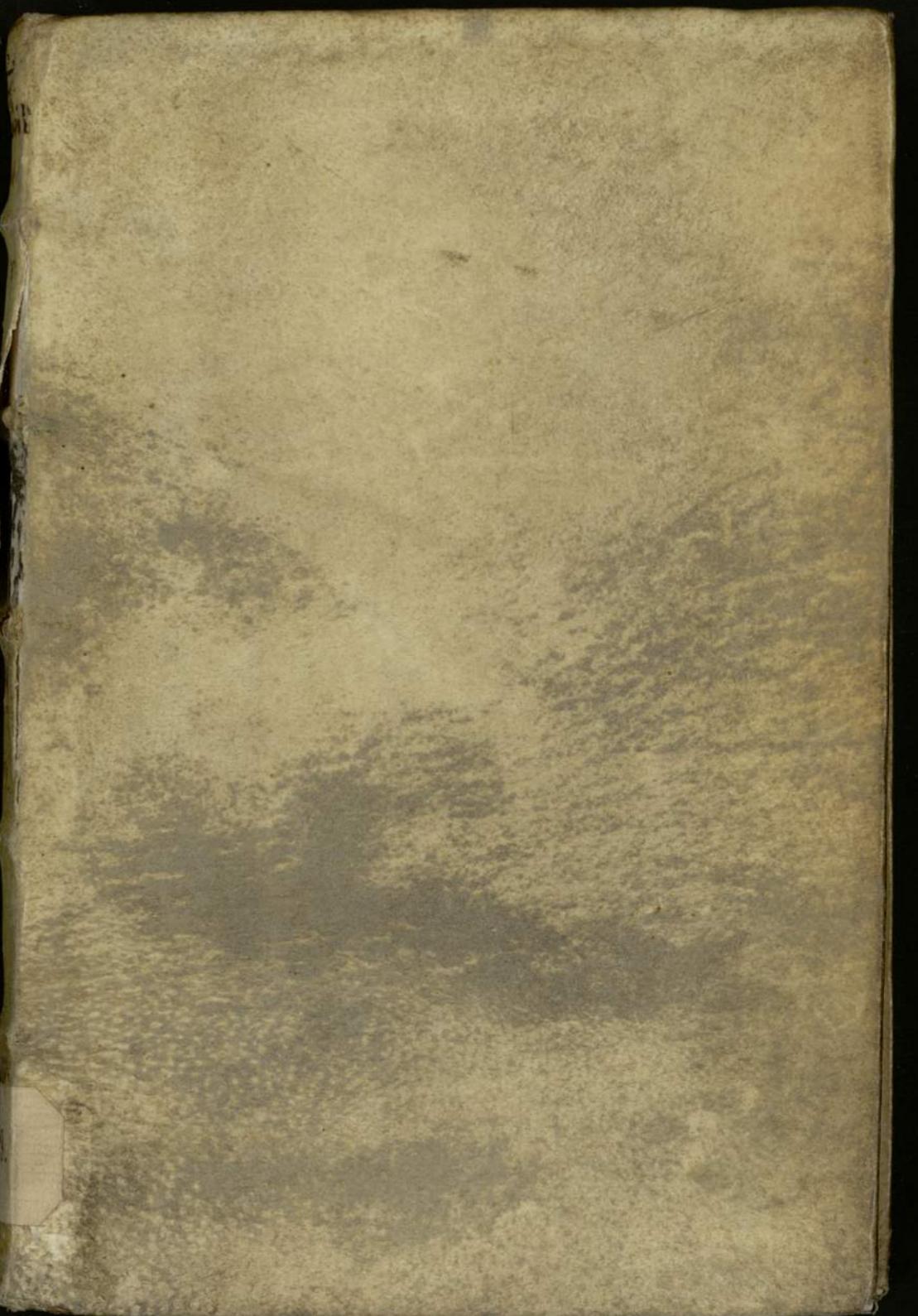
colorchecker CLASSIC

xrite

mm

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
(cm)

202

Recueil

D'hist.

des
sciences
naturelles

et des arts

de l'Académie

des sciences

de l'Institut

de France

et de la Société

de l'agriculture

et des arts

de l'Institut

de France

et de la Société

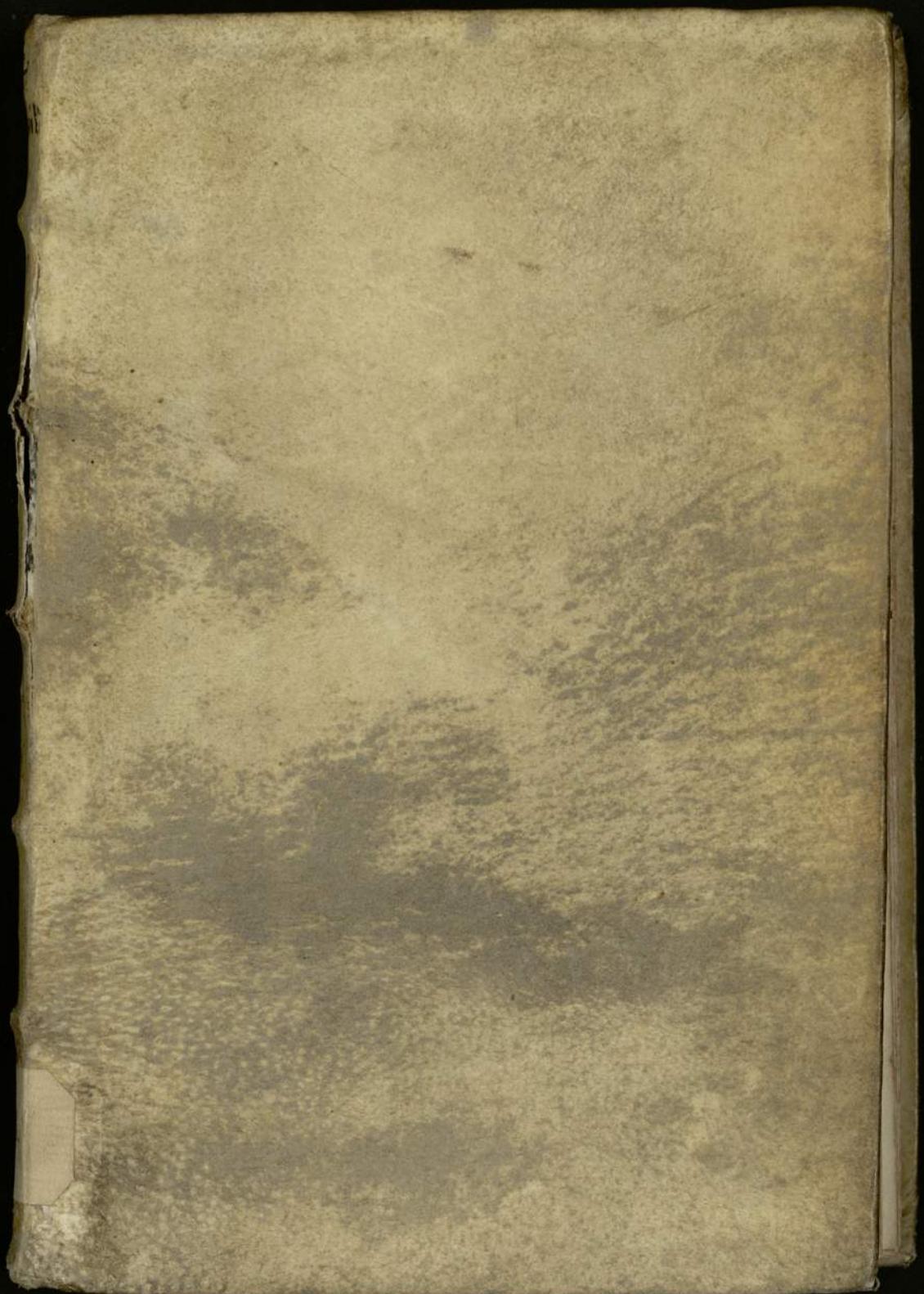
de l'agriculture

et des arts

de l'Institut

de France

. 609.

10098
D

XVme s. n° 599.

609

~~Recueil~~ composé de 7 pièces.

~~Complet~~

vu le 3 octobre 1855.

cod

3

De quātitate syllabarū

1

7e pièce.

3
m Et rā constat ex pedib: pes ex syllabis: et syllaba ex litteris. Idcirco a littera tanq; a priori inchoandū est. Littera est que scribi potest individualia. Et dicti littera quasi legistera: eo q; legib; iter prebet: vel a legēdo iterat.

7.
I Litterap: alie sunt vocales: alie consonantes. Vocales sunt quīq; scz. a.e.i.o.u. Et dicuntur vocales: q; per se faciunt vocē. et sine aliqua illa: nulla vox litteralis potest proficeri. Hanc autē quīq; vocalium due transiūt in vi consonantū scz. i. et. u. qn libris pī v' aliis vocalib; in eadē syllaba preponuntur sibi plis quidē. vt pōpēi vult'. aliis ho: vt iuuo vates: iaceo virt'. I. est duplex consonās et facit pōnem p se qn ponit iter dictiōe. vt maior/peior/cui/ eius. In dictiōe autē posita aliquā reperit simplē x consonās vt baulo/biug/maister. D. amittit vi sua qn ponit post. q. vt qs/aqua/equi. Idē plerūq; patet suet/ suadeo. oēs autē alie lre semp sunt consonantes. Et dicuntur consonantes quasi cū aliis sonantes. sonat enī cū vocalib; ad syllabā faciendā. Consonantū alie sunt semiocales: alie mute quasi imperfecte vocales: q; min⁹ sonat q; vocales et magis q; ab. i. et terian⁹ in leipis sic. et. em. en. er. ee. ix. Hanc autē sex sunt minuocallū quattuor sunt liquide scd̄ antiquos scz. l.m.n.x. due vero tm̄ scdm̄ modernos scz. l. et. x. Et dicuntur liquide: q; sepe mutiunt vocalē precedētem corripi si fuerit naturalē breuis potest corripi. vt deflēo matris. Hnde versus. Syllaba que ga nequit breuiari. Nouē sunt mutes scz. b.c.d.f.g.k.p.q.t. mutū sonum habent in respectu aliarū litterarū. sed q; parū z tū. i. semiocallū. In sui enī prolatione a muto sono icipit scz. a. leigis et terian⁹ in vocalē sic. be. ce. de. ge. ka. pe. qu. te.
g. ii.

Excerpta. s. que sic proferit. et. h. nō est trā: sed est aspiratōnis
nota. x. et. z. sunt duplices cōsonātes: et faciūt pōnem. vt dixi
gaza. In dictione tñ 2posita aliquā reperiāt. z. simplex glosnās
vt perizoma.

¶ Illa est cōprehensio litterar̄ sub uno accētu et uno
spū indistāter platar̄. vel sic. Syllaba est vox litteralis
cōsequēs sub uno accētu et uno spū indistāter plata: singu-
larū tñ vocaliū sonos abusive syllabas noīam⁹. Syllabarū
alia longa: alia b̄euīs. Brevis syllaba d̄ habere vñ tps: lo-
ga b̄o duo. q̄ diuti⁹ moramur i platōe lōge syllabe q̄ b̄euīs
Primarū et mediaz syllabar̄ q̄ titas p̄cipalit̄ sex modis co-
gnoscit. videlz pōne compōne diriuatiōe diptōgo vocali att
vocale exēmplo. Positio est pductio vocalis facta p scuelā
duar̄ cōsonantī quār̄ neutra liqueſcit. vt ē art⁹ nōster. vel
vni⁹ duplicitis glosnātis. vt cui⁹ dixi gaza. H̄n regla ē q̄n due
glosnātes vel una duplex cōsonans sequuntur vocalē cōtinue:
illa vocalis producit pōne. siue ille due glosnātes sint in eadē
syllaba ut est: siue in diuersis syllabis eiusdē dictionis: vt o: his
siue in diuersis dictionib⁹: vt p̄ebuerat dictis. Sciendū est tñ
sc̄z plerosqz modernor̄ q̄ si dictio precedēs desinat i vocalē
breuē: due glosnātes subseqūtēs dictionis nō p̄nt illā vocalē p-
ducere: vt honestat parcep̄re cor. Compōne cognoscim⁹ quāta
est vocalis p hanc regulā. p̄ta ē vocalis in dictione simplici
tanta est in sua cōposita: Iz illa vocalis aliquā in aliā mutet
Circa hanc regulā notādū est q̄ ista vocalis in fine p̄te p̄tis
cōpositionis b̄euīat: vt armiger oipotens. exceptis istis dicti
om̄b⁹ tibicem ibidē. Item iste p̄pōnes. e. de. pre. se. in iōpo-
sitione semp̄ productūtur. vt educo. deprecor. p̄pōno. separo.
nisi sequat̄ vocalis: vt deesse p̄ire. seorsum. Item ista p̄pō-
re in cōpositione semper b̄euīat: vt reficio. nisi in hoc verbo
refert p̄o distat vel p̄o pertinet. vel nisi positione defendat:
vt resto. Ulteri⁹ sciendū est predictā regulā aliquā pati insta-
tiā: sed in paucis cuiusmodi sunt ista. inuba. p̄onuba. cau-
sādīcūs. sanguisuga. cognitū. agnitū. diffipo. azimus. cōnubius
aruspex. inquies. persona. et si qua sunt similia. H̄nde b̄us
Simpliciū norma careant hec cōpositiūa.

Irivatione etiā syllabe dignoscit quātitas iuxta hanc regulā. Quāta est vocalis in dictione primitiva: tanta est in sua diruatiua. dū tū q̄ sonas sequēs nō mutet. Circa hanc regulā sci. ndū est q̄ oīa p̄c̄ita dīsyllabapducūt p̄nāz syllabā. vt feci/legi. nīl sit vocalis aū vocalē. vt fui/rui. Et p̄ter ista sex/bibi/dedi/steti/tuli/fidi/seidi. Itē om̄e p̄teritū ḡ minās p̄cipiale p̄tē p̄rē syllabe corripit primā et etiā sc̄dāz nīl defēdat/pōne. et p̄ter ista duo cecidī a cedo. pepedi a pedo q̄ licet primā corripiat; pducūt tū penultimā. Item p̄teritū plusq̄ p̄fectū cuiuscūqz modi p̄teritū p̄fectū e: futurū q̄m̄ctiū īsequit̄ p̄fectū p̄fectū indicati. q̄ ab ip̄o formāt. v̄lūs. Nā.sen.rim.ro.se.formāt de p̄terito se. Aliavero tpa sequūt p̄ns tps idicatiui modi. Sc̄do p̄cipiale notandū est q̄ oē su/ pīnū dīsyllabū pducit p̄imā syllabā. vt vīlū/lesū. p̄ter ista quītū/litū/citū/latū/litū/datū/statū/ratū/rutū. Itē om̄e su/ pīnū formatū a p̄terito terminato in vi. mutādo v̄lū in tū pro/ ducit penultimā. vt amatū/audītū. p̄f̄ ista/quītū/litū/citū/ latū/litū/cognitū/agritū. Itē nomē verbale terminatū in us. vt vīlus/audit̄. vel in io. vt vīlio/auditio. vel in or. vt amator/lusor. vel in trīx. vt amatrix. et p̄cipia p̄teriti tps l̄ futuri terciati in rus. vt amat̄ amatur̄ īsequunt̄ supinū: q̄ ab ipso formant̄. Postremo sciendū est q̄ dictiōes q̄ formant̄ a ḡtis ip̄os ḡtis mutant̄. vt ordinō/pōdero/vlcerō. Et aduer/ tendū est q̄ ista regula de diruatiōe in multis istantiā patit̄ q̄ causa breuitatis sub silētio transeuit p̄ presenti.

D. Iptongus est cōglutinatio duarū vocaliū in eadē syl/ laba suam vim retinetū. vt aula. Quattuor sunt iptōgi ap̄d latios. s. ae. oē. au. et. eu. quarū due sūt exp̄le q̄ totaliter p̄ferūtur. s. au vt audio. eu vt euge. due vero facite ipt̄i p̄ferūtur sc̄d̄ quo ad ultimā vocalē ae. vt musae caelū. vt loemū moema. Dēs tū diptōgi sc̄d̄; verā oīt̄ h̄ographiā vñt ex toto scribi. Et sciēdū est q̄ oīs diptongus producitur nisi sequatur vocalis: vt praefusus p̄aeire. Illa enī p̄eposi/ tio p̄ sc̄d̄ arte est diptōgata. Vocalis ante vocalē ī latinis dictionib̄ corripitur: vt de. excepto hoc noīe dius dia diūm. Et excepto hoc verbo sio fīo; in illis temporibus ī q̄bus ista a. iii.

6

Uittera. r. nō sequit̄ s̄c̄dam vocalē: vt fīā kīebā. sed si. r. sequat̄
corripit. vt fieret fieri. Et exceptis ḡt̄s et d̄t̄s quī s̄z declinaſ
tiōis in quib⁹. e. aſt. i. p̄ducit: si vocalis p̄cedat. e. vt diei ſpeci
ei ſz ſi cōlonans p̄cedat corripit: vt rei ſpeci. Et exceptis ḡt̄s
ſdi modi pnoīm i qb⁹. i. aū uſ idifferēter ponit. vt vniuſ. pter
ali⁹. qđ ſy producitur ⁊ alteri⁹ qđ ſy corripit. vſus Corripio
alteri⁹ ſy pducis ali⁹. Et exceptis qua tuor̄ noīb⁹ appellatis
aer oēus chorea/platea. In dictionibus vero grecis vocalis
ante vocalē ſepiuſ producitur: vt alithia lichaon. Simili⁹
ter. i. ante. a. in ebreis nominib⁹ frequentius producitur: vt
thobias/heliaſ/maria. Exempli cognoscuntur prime syllabi
dictionum ſicut in auctoritatibus iueniuntur. Exemplū est
ſimilitudo ab auctoribus extracta. ſez quādo ponim⁹ ſyllabā
tantū quantā reperiunt in aliquo libro autentiquo. et hoc
modo cognoscere poſſum⁹ duas primas ſyllabas huius noī
minus domin⁹. exēplo cathonis. Utile conſiliū dñs nō despice
ſerui. Nota qđ ad exēplū nō ē recurrēdū dum alio modo poſſit
cognosci ſyllaba. Itēz cauēdū ē ne nimis licēter maior̄ allu
mātur exēpla ⁊ ne ſi quid fecerit auctoritatis pōdere nos nū
dū ſatis prouectivelum⁹ pſumere. Ultimarii ſyllabap. quātis
tas principaliter tribus modis cognoscitur: ſez poſitione dī
ptōguo; regula poſitione: vt amans; diptonguo vt thideus
pentheus; regula vt in ſequentiibus docebitur.

a. In fine dictionis pducit vt ana. Exceptis noīatiuſ
actis ⁊ vocatis cuiuſ cūqz nūeri ſeu declinationis extis
ſerint: qui corripiuntur: vt mula/dogma/ſcāna/ſēpa/comua.
vctū ſt̄n deſcēdēs a noīe terminato in as pducit vt eneas
enea.andreas andrea. ⁊ ntūs grecus terminatus in.a.aliquo
tiēs pducit: vt malea/tegea/nemea. ⁊ exceptis noīb⁹ numera
bilibus terminatis in ḡta: qđ indifferēter ponit ut trigita
quadragita. Et exceptis iſtis dictionib⁹ ſita qđ et puta: cum
ſuo cōpōlito utputa: que corripiuntur.

e. In fine dictionis corripit: vt mare. Exceptis noībus
grecis qđ pducuntur: vt tisoe dane. Et exceptis genitīs et dīt̄s
ſingularibus nt̄is ⁊ vt̄is pluralibus prime declinatiois qđ dī
ptonguo pducuntur: vt mulae/ domine. Et exceptis abl̄t̄is

7

singularibus quī se declinationis qui producūtur. vt die spe
cū suis cōpositis. vt quare hodie quotidie. et excepto hoc abliō
fame tercie declinationis qui pducit qm̄ antiqui fuit quinta
declinationis. et excepta scda persona singularis numeri pres
sētis tēporis īperatiui modi verbī scde cōiugationis q̄ produc
titur vt doce gaude. et excepto vīo descendēte a nomine termi
nato in es; qui producit vt anchile/ alchile/ alcide. et exceptis
aduerbiis descendētibus a noībus recte cōparationē recipit
tibus: vt iuste/ docte q̄ pducitur. et exceptis isup aduerbiis
superlativi gradus a quibuscūqz descedat que similiter pro
ducūtur. vt optime/ fortissime. et exceptis dictionibus monosil
labis q̄ pducunt: vt me/ te/ se/ de/ pre/ e. Preterqz pro et ne. pro
an: et ve p vī que corripiūtur. et exceptis istis duob̄ aduerbiis
remissiuis fere et ferme que corripiuntur

i Infine dictionis producūtur. vt audi. exceptis datiuis
et vtis grecis. vt palladi colchi: et trib̄ pnoib̄ scz mihi
tibi/ sibi: cū totidē aduerbiis quali vbi ibi cum suis cōpositis
vt sicubi/ nūcubi/ alibi que omia indifferenter ponuntur. et
hac cōiunctione nisi que corripiuntur.

o Infine dictionis lidz modernos indifferenter ponuntur:
vt virgo. Exceptis datiuis et ablīs singularib̄ secūde
declinationis q̄ producūtur: vt dño/ scāno. gerūdia tñ indiffe
rēter ponuntur: vt legēdo audiēdo. Et exceptis dictiob̄ mono
syllabis. vt sia/do/no/flo/o. et dirob̄ aduerbiis eo et illo. et noī
bus grecis vt dido ericto. que producuntur.

n In fine dictionis semper producuntur: vt cornu/ gelu
si dictio terminetur in.b. vel in.d. vel in.m. vel in.t. vlti
ma illius corripiit. nū positione/ diptōgo/ vel sincopa dessens
datur. positione vt amant/ diptongo. vt aut. sincopa vltima
pro firmauit. audit pro audiuit.

c I dictio terminet in.c. vltia producit: vt alter. preter
bac/ nec/ et donec q̄ corripiuntur. Et p̄ter hoc pnomē hic
qd̄ indifferenter ponit: sed qn̄ est aduerbiū semp̄ producit.

c I dictio vltima terminet in.l. corripiit. vt vigil/ pugil.
prē nil/ sol/ et sal q̄ pducunt. et p̄ter nosa barbara in el
que indifferenter ponuntur. vt istael/ michael/ gabriel.

C. I dictio terminetur in n. ultima producitur ut titan/pean/siren. preter in et an ut fors/lan/for/sitan/exin et dein, et tamen, cu suis compositis. ut atamen/verutamen. Et exceptis actis terminatis in an. descendantibus a nominibus grecis terminatis in an. ut effigenean/eginan/orichiā. E: exceptis nonnibus corripientibus penultimam genitū crescentis. ut nomē nominis. demō demonis. que omnia corripiuntur. Et exceptis accusatiis grecis terminatis in on. qui indifferenter ponuntur. ut naron/delō. Et exceptis nisi grecis neutriis generis qui corripiuntur. ut pelion.

C. I dictio terminetur in r. ultima corripitur. ut pater. Exceptis dictionib' monosyllabis. ut aer. par cu suis compositis. ut impar/compar/dispar. que composita tamen aliquā breuiantur. Sed ista quinqz monosyllaba per fer/corvir/ter/corripiuntur. Et exceptis quatuor nonibus appellatiis ether/crathēr/ymber/aer: que oīa producuntur.

D. Ictionis terminate in as. ultima producitur. ut mu/ſas/ānas. Exceptis nonibus grecis facientibus genitiū singulare in os. que corripiuntur. ut pallas/archas. et exceptis actis grecis pluralib' qui indifferenter ponuntur. ut cicla/das/lampadas/carras.

D. Ictionis terminate in es. ultima producitur ut doces gaudes. excepta hac prepositione penes que corripiuntur. Et excepta hac secunda persona huius verbi cu es fui sc̄ es cu suis cōpositis. ut ades/potes que corripiuntur. et exceptis nominib' corripiētibus penultimā genitū crescentis. ut miles militis; leges legetis que corripiuntur. preter ista res/spes/fides/seres. que producuntur. et preter illa que habet. i. ante es. ut paries/aries/abies. et preter hoc nomē pes qd indifferenter ponitur cu suis cōpositis. ut quadrupes/sonipes. et exceptis nominibus grecis pluralibus que indifferenter ponuntur. ut rhetores/nereides/valtones;

D. Ictionis terminate in is. ultima corripitur. ut vallis exceptis datius/r abltis pluralib' pr̄ievel sc̄de declinationis q̄ producuntur. ut muis magistris. et exceptis dictionib' monosyllabis. ut lis/lis/vis. cu suis cōpositis. ut allis/navis

que producūtur p̄ter quis et is ī nō singulari. et his adserbiā q̄ corripitur. et excepta sc̄da persona singulat̄ verbi h̄ntis. i. lō gā ī penultima sc̄de persōe pluralis. vt audis velis q̄ produc̄tur: et exceptis nōib⁹ h̄ntibus. i. longā ī ḡtō crescēti que pducūt. vt sānis sānit̄ q̄ excepta hac quīctōe q̄uis q̄ pducit.

d Ictionis terminate in os ultima produc̄tur: vt laſcerdos. excepto hoc nomine os ossis quod corripitur. et exceptis cōpositis huius nōis potis: vt ipos/cōpos que corripiuntur. Et exceptis genitiis grecis qui similiter corripiuntur: vt archanos/memphios. et exceptis nōiatiis grecis qui indifferenter ponuntur: vt naxos/delos.

d Ictionis terminate in us ultima corripitur: vt dñs. exi⁹us. Et exceptis ḡtis singularib⁹ nūis/actis/et v̄tis plib⁹ quarte declinatōnis: vt man⁹. et exceptis nōib⁹ tercie declinationis h̄ntibus. u. longā ī penultia ḡtī crescētie. vt salus salutie. et exceptis nōib⁹ grecis quoꝝ aliqua producunt: vt menelampus.

p Es est syllabar̄ et temporū certa ordinata et cōtinua di-
temporib⁹ existūt: nec a legitimo spacio vñq̄ recedūt. Sc̄d̄z do-
ctrinalis actorē sex sūt pedes v̄lificādi qbus vtimur in me-
tris cōmuniib⁹: sc̄z heroico et elegiaco. et sunt isti daptillus spō-
deus/trocheus/iambus/tribracus/anapestus. Daptillus con-
stat ex una longa syllaba precedēte et duabus breuib⁹ sequē-
tibus. et potest ponī in quotalibet sede versus exameetri: nisi
in sexta. sed semp̄ debet ponī in quīta. potest etiā ponī in p̄īa
et sc̄da sedibus versus penthametri. Spōdeus constat ex du-
abus longis syllabis. et pōt ponī in quotalibet sede v̄lus ex-
ametri nisi in quīta. et sepe debet ponī in sexta. pōt etiā ponī
ex duab⁹ syllabis p̄īa longa: sc̄da breui. et nō potest ponī
nisi in sexta sede versus exameetri. Iābus constant ex duab⁹
syllabis p̄īa breui sequēte longa. et potest ponī in tercia sede
v̄lus tam exameetri q̄ p̄thametri. Tribrach⁹ constat ex trib⁹
breuib⁹ syllabis. et potest ponī in tercia sede v̄lus exameetri

et in quīta pēthametri. Anapestus cōstat ex duab⁹ b̄eūibus syllabis precedētib⁹ et longa sequēte. et pōt̄ ponī in quartā et in quīta sedib⁹ versus pēthametri. et senip d̄z ponī in quarta sede v̄lus pēthametri: sicut daptikus in quīta exametri. hec dicta sunt scđm doctrinalis actore. Scđm vero modernos et Isidorū duo sunt tñ pedes quib⁹ utinur in heroicō et elegiacō. scđ dapti⁹ et spōdeus. Dapti⁹ potest ponī ut dictū est in quotalibet sede v̄lus exametri nūlī in sexta. et semp̄ debet ponī in quīta. et pōt̄ etiā ponī in quotalibet sede v̄lus pēthametri: et semp̄ ponī in tercia et quarta. Spōdeus aut̄ potest ponī in quotalibet sede v̄lus exametri. nūlī in quīta. et semp̄ debet ponī in sexta: q̄uis in aliqbus videatur esse trocheus. Propter qđ sciendū est q̄ syllaba tertiente v̄lum utendū est in dīctū scđm exigentia metri. Et hoc h̄z veritatem in quoq; ḡne metri. Vers⁹ aut̄ heroic⁹ digitiquatuor tēpor⁹ debet esse q̄ numer⁹ est libra pfecta: qđ nō configeret nūlī ultia syllaba haberet duo tpa. Potest etiā ponī spōdeus in duab⁹ primis sedibus versus penthametri.

Extrū est sermo pedib⁹ mēsuratis. Vñ Isidor⁹. Metra vocata sunt q̄ certis pedū mēsuris atqz spaciis mēsuratur: neqz ultra dimētionē tēpor⁹ constitutā pcedūt. Inter metronū varia ḡnia duo sunt maxie ac familiari⁹ v̄litata: heroicū videlz et elegiacū. Heroicū est qđ penit⁹ ex v̄libus cōstat exametris constat ex daptilo et spōdeo ut dictū est. Elegiacū est quod alternati exametro et pēthametro constituitur.

Erlus est metrica orō succincte clausulatiqz p̄grediēs denusto verboru matrimoniū sentētiarūqz folculis p̄v eturata nichil in se luxluū nihilqz contineat dīminutū. Non enī aggregatio dictionū cognitio tēpor⁹ facit v̄lū: s̄ elegas iūctura dictionū oppressio p̄prietati v̄r⁹ cuiusqz rei epithetō. Inter versuū sp̄es multiplices duo sunt v̄litatores v̄lus. s. exameter et penthameter. Exameter est q̄ sex pedes continet. Pēthameter est q̄ scđ doctrinal' actore quiqz pedib⁹ adipleat. Scđ ho modernos quatuor pedib⁹ ītegris et duab⁹ syllabis catheleticis quaz vna ē postduos emēlos pedes: alia in fine post duos daptilos cōpletos. Vñ dicit pēthameter a pētha q̄

11

est quinqz, nō q̄i quisqz pedes formalē cōtineat: s̄z t̄m equalē
cōtinet enī quattuor pedes itegros z duas syllabas catha-
leticas q̄ equialēt pedi. sicut duo oboli equalēt denario. sed
nō ɔstiuūt formalēt pedē cū n̄ sint ɔtinue. sicut nec duo oboli
formalēt constitūt denariū. Est aut̄ cathaletica syllaba que
post certos pedes sic pēdens est q̄ nulli eoz est cōnumerāda.

Dicitis de causis repudiak b̄lus. utputa vocali aī vocalē
in diuersis dictionib⁹. vt amo illū. vocali post i diuersis
dictionib⁹. vt illū amo. Incōgrua locutione q̄n longa syllaba
ponit̄ loco breuis: seu breuis loco lōge. Interpone clausulaꝝ
inepta q̄ntionē dictionū. Sunt z alia multa q̄ licet nō falli
ficiēt versū: tñ q̄derogāt elegātie metri caueda sunt. Cau-
dū est igit̄ ne ponātur quattuor spondei cōtinue specialit̄ in
scālione metri diliūcta. s̄z q̄n pes cū dictione terminat. vt si
dicereſ. Nobis quid̄ fatur verū nec n̄li potus. Itē cauendū
est ne in tercia sede ponat spōdeus n̄li per iūcturā dictionū
vel cogēte necessitate. vt i fortunator̄ sit mēs anxia semper.
Item dictionē rectā a dictione regente nō longe ponas n̄li
maxie videris' expedire. nec ultra terciū vel quartū versum
saltū in constructione facias. q. si cauere potest. x. sequi nō fa-
cies. vt par que ppter difficile transitū. Syllabā qua interdū
aures offendūtur raro gemines. vt lorica castra non cū pare
ludis. Dictionē monosyllabā in fine non ponas n̄li fuerint
due. vt ne timeas lingua cui⁹ detractio laus ē. Nec post duos
pedes sepe sit monosyllaba dictio. vt. Qui seq̄itur me nō am-
bulat in tenebris. Sequēs medietas b̄lus pēthametri semp
debet a dictōne incipere. nec dicatur. Non leuitet numerat̄
arena maris. Dictionē trisyllabā in fine pēthametri rarissim⁹
me ponas. Hec z alia multa q̄ causa breuitatis sub silentio
transire decreui cauenda sunt vt metrū elegātius habeat

Expliūt̄ regule grāmaticales.
Imp̄esse per Anthoniū cayltaut.

